

B. Dogra, Global Research: Do očí bijúci rozdiel medzi tým, čo ľudia na Ukrajine potrebujú, a tým, čo nariaďujú Kyjevskí politici

- CZ24 News | 9. března 2024

UKRAJINA: Ukrajina dnes patrí medzi krajiny s najvyššou mierou vonkajšieho a vnútorného vysídľovania a krajinou s výrazným demografickým poklesom v dôsledku vysídľovania, ako aj so zvýšenou úmrtnosťou.

Zatiaľ čo v boji zahynulo veľmi veľké množstvo ľudí, obrovský je aj počet zranených a postihnutých osôb, ktoré potrebujú lepšiu lekársku starostlivosť. Podľa Centra pre filantropiu katastrof takmer 14,6 milióna osôb, ktoré tvoria asi 40 % tunajšej populácie, potrebuje humanitárnu pomoc, pričom takmer 6,3 milióna už z krajiny utieklo.

Najväčšou potrebou krajiny je preto veľmi veľké úsilie o pomoc a obnovu založené na komunite. Aby takáto úľava a rehabilitačné úsilie prebehlo bez prerušenia a s kontinuitou, **najväčšou potrebou je okamžitý pokoj.**

Súčasní lídri a tvorcovia politik však nepodnikajú žiadne významné kroky, ktoré by v reálnych podmienkach priviedli krajinu bližšie k mieru.

Ich nedávne mierové úsilie, ktoré nie je zakorenené v skutočných životných podmienkach, nevykazuje takmer žiadny prísľub, že prinesie ľuďom tak potrebnú úľavu.

Ukrajinskí lídri a tvorcovia politiky sú čoraz viac odcudzení skutočným potrebám ich vlastného ľudu.

Zlyhali pri realizácii programu mieru a zmierenia, na základe ktorého boli zvolení. Namiesto toho implementovali politiku, ktorá priviedla krajinu k domácej vojne a vonkajšej vojne. Ukrajina je mimoriadne tragickým príkladom toho, ako veľmi môžu ľudia v ktorejkoľvek krajine trpieť, keď ich v zástupnej vojne použije akákoľvek veľká mocnosť.

Krajina, ktorá by na základe svojich prírodných zdrojov mohla byť chlebovým košom aj priemyselným centrom zároveň, krajina, ktorá na základe svojej polohy mohla získať pomoc Ruska aj Západu prijatím neutrality a zosúladenie, bola silne a rýchlo dotlačená krajinami NATO do neúnavne nepriateľského vzťahu s Ruskom, využívajúc mnoho neetických kanálov vrátane západného prevratu.

Ten zvrhol demokraticky zvolenú demokratickú vládu v roku 2014, podnecovanie nepriateľských akcií proti ľuďom z etnických a regionálnych dôvodov, ktoré viedli k domácej vojnové podmienky a ťažké vyzbrojovanie tých násilných skupín s neonacistickými sklonmi, ktorým by sa dalo najviac „dôverovať“, že sú najviac nepriateľské voči Rusku a etnickým ruským ukrajinským občanom.

Toto a **sabotáž minských dohôd** a eskalované ostreľovanie etnických Rusov (alebo rusky hovoriacich ľudí) na východnej Ukrajine začiatkom roku 2022 nakoniec viedli k ruskej invázii.

Napriek tomu, že krajiny NATO vyprovokovali a rozdúchávali toto násilie, Rusi a Ukrajinci, ktorí sa poznali a rozumeli si po stáročia, inštinktívne vedeli, že to, čo sa deje, nie je správne, a tak sa v priebehu niekoľkých týždňov po invázii vyvinuli mierové snahy, ktoré viedli takmer k mierová dohoda sa má podpísať, ale aj to bolo sabotované náhlou návštevou vtedajšieho britského premiéra Borisa Johnsona na Ukrajinu, ktorý vyjadril, že podpora Západu je pre boj s Ruskom a nie pre mierový život s Ruskom! Potom sa cesta k mieru stále viac a viac javila ako nedosiahnuteľná.

Stále je však k dispozícii každému vedeniu Ukrajiny, ktoré rozhodne, že

záujmy jej ľudí, mier a stabilita krajiny, uspokojujú rehabilitácia a návrat všetkých vysídlených ľudí, uspokojujú zaobchádzanie so všetkými zranenými ľuďmi, sú oveľa dôležitejšie ako pripojenie krajiny k širším ekonomickým, strategickým a hegemonným záujmom USA a ich popredných spojencov v NATO.

S rastúcim ignorovaním čo i len figového listu niekoľko západných vodcov veľmi nehanebne argumentovalo, že ľudia a vojaci Ukrajiny bojujú vo vojne s cieľom oslabiť a vykrváčať Rusko spôsobmi, ktoré sú pre západ nákladovo efektívne, pričom úplne ignorujú veľmi ťažké náklady pre ľudí na Ukrajine z hľadiska veľkého počtu ľudí, ktorí zomreli, boli vážne zranení a postihnutí (ako aj tieseň ich blízkych a drahých).

Preto je teraz pre Ukrajinu najlepším riešením okamžite sa usilovať o dohodu o bezpodmienečnom prímerí s Ruskom, po ktorej budú neskôr nasledovať rokovania, ktoré možno predĺžiť, ale nesmú stroskotať, aby sa všetky sporné otázky vyriešili v duchu dávania a prijímania.

Ukrajinské vedenie by malo reflektovať silné pocity pre mierový život s Ruskom, ako aj so zvyškom sveta, a to je možné len na základe agendy neutrality a neangažovanosti.

Ukrajina by nemala byť táborovým nasledovníkom nikoho, ale mala by sa vytrvalo usilovať o ochranu a zlepšenie svojho ľudu, ktorý v posledných rokoch utrpel také ťažké škody, na základe mierovej agendy a snahy o priateľstvo všetkých krajín, ktoré sú ochotné byť úprimnými priateľmi.

Avšak tí vodcovia, ktorí v súčasnosti vládnu na Ukrajine, sa úprimne nesnažia o mier s Ruskom a namiesto toho neustále vkladajú svoju veľkú nádej v snahe získať viac a viac peňazí a zbraní zo západných krajín.

Dôležitým problémom je aj korupcia a rastúca nejednotnosť medzi súčasným najvyšším vedením Ukrajiny, čo tiež prispieva k nespokojnosti a demoralizácii v ozbrojených silách, ako aj medzi ľuďmi. Cesta vpred k mieru nespočíva v posilňovaní takýchto síl, ale v posilňovaní tých síl, ktoré môžu priviesť Ukrajinu k mieru a veľkému komunitnému rehabilitačnému úsiliu, ktoré krajina skutočne potrebuje.

AUTOR: Bharat Dogra

Překlad: S.S.

[ZDROJ](#)